

Prada de Conflent, 21 d'agost de 2010

Taula rodona

amb tots els assistents

i Cloenda

a càrrec del Sr. Josep Maria Vives,
president de la ICEA

Abans de començar la taula rodona, es obrir entre els assistents de la Jornada un torn obert de preguntes als participants. Tot i no disposar de gaire temps, perquè havia estat un dia complet i amb molta informació de cop, van sorgir qüestions de molt d'interès per a tothom.

Pel que fa al tema dels transgènics, es va remarcar el fet de que no és estrictament necessari que tot aquest tipus de producte sigui antinatural, ja que existeix la possibilitat que es plantegin transgènics per a l'ecologia. El principal problema dels transgènics al nostre país és el desconeixement que l'envolta. Enric Melé va ironitzar sobre l'assumpte i va dir que a un nen que mengi blat transgènic no li sortirà pas una panotxa a l'orella.

Cal recordar que, en el nostre cas, sabem que la Generalitat diu explícitament que l'agricultura ecològica no pot estar, de cap manera, relacionada amb els transgènics. Per a arribar a un acord, primer de tot ens vam plantejar la pregunta: «Quina agricultura volem?». Tots els presents a la Jornada vam coincidir amb una resposta clau: cal ser sostenible i respectar el consum de proximitat.

Es va preguntar per la relació que s'havia esmentat entre la Plataforma per Lleida i la Universitat de Lleida. La Universitat representa un punt neutral de trobada a l'entorn del compromís per l'aigua de Lleida.

També van sorgir qüestions com la repercussió que tenen els nitrats sobre els animals i si els gasos d'aquests nitrats es poden considerar dejeccions. La resposta a la segona pregunta va ser un *no* rotund, ja que els gasos es volatilitzen i no es poden comptabilitzar. I pel que fa a la primera, es va contestar que és important treballar per a la reducció de nitrats mitjançant una gestió adequada.

Un dels dubtes que es van plantejar, i que va provocar una preocupació generalitzada entre els assistents, va ser sobre el preu del blat, que continua pujant tot i la situació econòmica en què ens trobem (que no és bona per a ningú ni per als productors ni per als consumidors). I és que, com sempre passa, quan els preus pugen, els productors no venen. I quan hi ha pujades o baixades són sempre extremes i molt llargues i la única cosa que es pot fer, és seguir-les fins al final.

D'altra banda, Jaume Puig va explicar que els preus del cereal continuaran pujant, ja que els especuladors han vist que aquest mercat és un sector manipulable i hi han situat el radar. Només cal comprovar-ho quan la pujada de preus incrementa: els productors i els

distribuidors hi posen cullerada i retenen el producte perquè això passi.

Per acabar, es va debatre sobre la gestió dels espais naturals. Actualment podem veure zones amb projectes a mig fer, principalment perquè les urbanitzacions i els polígons que són en mans dels ajuntaments es troben en crisi i s'han aturat. És per això que, ara més que mai, és necessari pactar amb l'agricultura, gestionar els espais naturals com cal i enriquir-los, en comptes de vetllar pels interessos dels que negocien amb el totxo.